

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 23-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА Б. НИКОЛОВА

при участието на секретаря Б. В. И. П.

като разгледа докладваното от ХРИСТИНА Б. НИКОЛОВА

Административно наказателно дело № 20211110207644 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „К.” ЕООД против наказателно постановление (НП) № 22-007327/15.03.2021 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - София, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл.415, ал.1 от КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Жалбоподателят посочва, че АУАН и НП не са връчени на дружеството по надлежния ред, поради което е ограничено правото му на защита. Твърди, че не е изяснена фактическата обстановка. Намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че дори и да е извършено нарушение, то същото е маловажно, тъй като не е с висока степен на обществена опасност и няма вредоносен резултат. Моли НП да бъде отменено, в условията на евентуалност – да бъде намален размерът на наложената санкция.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. А., поддържа жалбата, като излага съображения, че синдикът на дружеството не е призоваван за връчване както на акта, така и на предписанията. Представя подробни писмени бележки, в които развива доводи за обективна невъзможност за изпълнение на даденото предписание предвид открито производство по несъстоятелност. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител юрк. Х., в съдебно заседание моли да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки, като посочва, че дружеството е надлежно уведомено за дадените предписания чрез управителя, чиито правомощия не са отменени с назначаването на синдик и откриването на производство по несъстоятелност. Твърди, че срокът за изпълнение на предписанието е бил до 01.02.2021 г., като до тази дата списъкът на приетите вземания не е бил обявен в ТРРЮЛНЦ и работодателят не е имал причина да не изпълни същото. Счита, че размерът на санкцията е съобразен с тежестта на нарушението.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в чл. 59 ал.2 ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване. Настоящият съдебен състав намира, че НП не е връчено редовно на дружеството-жалбоподател. В приложенияте по делото обратни разписки от „Б. п.“ ЕАД е отбелязано, че „пратката не е потърсена от получателя“, от което не може да се направи категоричен извод, че нарушителят не може да бъде намерен на посочения от него адрес. Още повече, че както в писмо вх. № 21020602/16.03.2021 г., писмените възражения срещу АУАН и в идентификационната карта, така и в ТРРЮЛНЦ дружеството е посочило адрес за кореспонденция, различен от седалището, на който изобщо не е било търсено с оглед връчване на НП. Наличието на друг известен адрес на „К.“ЕООД препятства приложението на чл.58, ал.2 от ЗАНН. С оглед на гореизложеното, следва да се приеме, че обжалваното НП не е било връчено по надлежния ред на дружеството-жалбоподател, поради което и процесната жалба следва да се приеме за подадена в законоустановения 7-дневен срок и като такава се явява процесуално

допустима.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 28.11.2019 г. бил сключен трудов договор между „К.“ ЕООД в качеството на работодател и И. И. А. в качеството на работник, като било уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 560 лв., платимо до 30-то число следващия месец. Видно от разчетно-платежна ведомост за месец юли 2020 г. на Асенов следвало да се изплати в брой сумата от 473,35 лв.

С решение от 30.11.2020 г., постановено по т.д.н. № 957/2020 г. по описа на СГС по отношение на „К.“ ЕООД било открито производство по несъстоятелност, обявена била неплатежоспособността му с начална дата 27.05.2019 г. и бил назначен временен синдик на дружеството.

В периода от 18.12.2020 г. до 19.01.2021 г. била извършена проверка във връзка със спазване на трудовото законодателство на „К.“ ЕООД от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ - София. Резултатите от проверката били обективирани в протокол с изх. № ПР2101014/19.01.2021 г., съгласно който на дружеството били дадени за изпълнение осем задължителни предписания на основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ във връзка с констатираните нарушения. Съгласно предписание № 6 работодателят „К.“ ЕООД е следвало да изплати уговореното трудово възнаграждение на И. И. А. за месец юли 2020 г. съгласно чл.128, т.2 от Кодекса на труда. Срокът за изпълнение на това предписание бил до 01.02.2021 г. Протоколът с предписанията бил връчен на 19.01.2021 г. на Здравко Караиванов – управител на дружеството-жалбоподател. Протоколът не бил оспорен по административен или съдебен ред.

В определения в предписанието срок до 01.02.2021 г. „К.“ ЕООД не изпълнило предписание № 6, което било констатирано при извършена последваща проверка, приключила на 26.02.2021 г., резултатите от която били обективирани в протокол за извършена проверка изх. № ПР2106672/26.02.2021 г.

С оглед на това свидетелката Д.А. Я., на длъжност „инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ – София, съставила АУАН № 22-007327/26.02.2021 г. срещу „К.“ ЕООД в качеството му на работодател за извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ. Съставянето на акта започнало в

присъствието на управителя З. К., който уведомил, че е открито производство по несъстоятелност спрямо дружеството, но било завършено, след като той си тръгнал, и изобщо не му бил представян за запознаване екземпляр от АУАН. Актът бил оформен като съставен при отказ на нарушителя да го подпише, което било удостоверено с подписа на свидетеля Д.М.. АУАН бил изпратен на управителя на дружеството и на синдика, като бил получен от управителя на 11.03.2021 г. Писмено възражение срещу така съставения акт било депозирано с вх. № 21020602/16.03.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното НП № 22-007327/15.03.2021 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - София, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл.415, ал.1 от КТ на „К.“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ.

С решение от 07.06.2021 г. Софийски апелативен съд, XV с-в отменил решението на Софийски градски съд за откриване на производство по несъстоятелност срещу „К.“ ЕООД.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на свидетелите Д.А. Я. и Д. Н. М., както и от писмените доказателства по делото – трудов договор № 424/28.11.2019 г., трудово досие на И. И. А., разчетно-платежна ведомост за м.07.2020 г., протокол за извършена проверка с изх. № ПР2101014/19.01.2021 г., протокол за извършена проверка изх. № ПР2106672/26.02.2021 г., обратни разписки, възражение с вх. № 21020602/16.03.2021 г., решение от 07.06.2021 г., постановено по ВТНД № 21/2021 г. по описа на Софийски апелативен съд, справки от ТРРЮЛНЦ, списък на служебно приети вземания по чл.687, ал.1 от ТЗ, заповед № 3-0058/11.02.2014 г., заповед № ЧР-977/21.08.2017 г. и заповед № ЧР-1315/28.05.2019 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“; длъжностни характеристики.

От показанията на свидетеля Д. Я.и от протоколите за извършените проверки се установяват обстоятелствата по осъществените спрямо дружеството-жалбоподател първоначална и последваща проверки по спазване на трудовото законодателство, направените при тях констатации и дадените задължителни предписания.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Я. и относно процедурата по

съставяне и връчване на АУАН, в частност невръчването на препис от АУАН преди да бъде оформен отказ в тази насока, тъй като същият бил съставен след като управителят на дружеството напуснал сградата на ДИТ-София. В тази им част показанията на Я. противоречат на заявеното от свидетеля М., но съдът дава вяра на показанията на Я., която като актосъставител има преки действия по съставянето на акта и сама заявява, че е дописала същия едва след това. В останалата им част показанията на Д.М. съответстват на доказателствения материал и настоящият съдебен състав ги кредитира.

Съдът кредитира изцяло писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че не е изпълнил даденото задължително предписание в срок, а излага аргументи, че същото се дължи на обективна невъзможност.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Материалната компетентност на актосъставителя по съставяне на АУАН и компетентността на наказващия орган по издаване на атакуваното наказателно постановление следват по силата на заеманите длъжностни качества и правомощията, делегирани им с приложените по делото заповеди и изричната норма на чл.416 от КТ.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение поради неуведомяването на временния синдик за дадените предписания и неучастието му в процедурата по съставяне и връчване на АУАН. В случая спрямо „К.“ ЕООД с решение с правно основание чл.630 от ТЗ е било открито производство по несъстоятелност и е бил назначен временен синдик, като по арг. от чл.635 ал.1 от ТЗ представителната власт на управителя Здравко Караиванов не е отпаднала и в

този смисъл действията извършени с негово участие са валидно извършени. Съществено би било нарушението в друга хипотеза, при евентуално решение по чл. 710 и сл. от ТЗ и правомощията на органите на длъжника - ЮЛ да са прекратени /чл.711, ал.1 т.3 от ТЗ/.

Съдът обаче намира, че при съставяне на АУАН е допуснато нарушение на чл.43, ал.1 от ЗАНН, доколкото видно от показанията на актосъставителя Янева актът не е бил съставен в присъствие на управителя на дружеството и не му е бил предявен за запознаване. В настоящия случай е следвало да се пристъпи към изпращане на покана и съставяне на АУАН в хипотезата на чл.40, ал.1 или ал.2 от ЗАНН. Дори и да се приеме, че посоченото нарушение не е от категорията на съществените предвид последващото връчване на акта и депозирането на писмени възражения, то според настоящия съдебен състав дружеството действително не е имало възможност да изпълни даденото предписание без да наруши разпоредбите на ТЗ, уреждащи производството по несъстоятелност.

От доказателствата по делото се установява, че „К.“ЕООД не е изпълнило до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 01.02.2021 г. включително) задължителното предписание по спазване на трудовото законодателство, а именно да изплати уговореното за месец юли 2020 г. трудово възнаграждение на И. И. А. Соченото бездействие обаче според настоящия съдебен състав не се явява противоправно, поради което на основание чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 9, ал. 2 от НК, подобно поведение не представлява административно нарушение. Макар да се касае за обективна /безвиновна/ отговорност, следва да се отчете дали неизпълнението се дължи на причини у жалбоподателя и дали обективно е могло да бъде изпълнено. Към момента на отправяне на предписанието и срока му за изпълнение, дружеството е било в открито производството по несъстоятелност. В рамките на това производство има определен в ТЗ ред на изплащане на вземанията на кредиторите на дружеството. Съгласно чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ вземания, произтичащи от трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност са четвърти поред. Няма спор, че вземането на работника А., визирано в предписанието, е сред вземанията от преди откриване на това производство. За да бъде изплатено то обаче, следва да бъдат изплатени другите вземания, които са с приоритет преди тези за трудови възнаграждения – визираните в т. 1-3 на чл.

722, ал. 1 ТЗ. Поради това няма как да бъде изпълнено предписанието, тъй като то би било нарушение на предвидения от закона ред за изплащане на вземанията. Съгласно чл. 646, ал. 1, т. 1 ТЗ нищожно по отношение кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност не по установения в производството ред изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Освен това всички вземания преди да бъдат изплатени се приемат от синдика и се одобряват от съда – чл. 692 ТЗ. Разпределянето на сумите от масата на несъстоятелността към кредиторите се извършва не от длъжника, а от синдика. За изплащането на дължимите трудови възнаграждения на неговите служители и работници е предвиден в ТЗ ред, който е бил приложимият в случая, предвид процедурата по несъстоятелност. Всичко това е трябвало да бъде съобразено от контролните органи преди издаването на предписанието. Ирелевантно е към кой момент е вписан в ТРРЮЛНЦ списъкът на приетите вземания по чл. 687, ал. 1 от ТЗ, тъй като се касае за етап от вече откритото производство по несъстоятелност с всичките му последици, посочени по-горе.

Следва да се отбележи, че основната цел на осъществявания контрол от ДИТ във връзка с изплащането на начислените трудови възнаграждения на работниците и служителите, е последните да получат заплащане за положения труд, което в случай на открито производство по несъстоятелност по отношение на работодателя, е гарантирано по специален законов ред до определен размер, като съответно частта от начисленото, но неизплатено трудово възнаграждение, която не е гарантирана от фонда, остава дължима за работника и може да се предяви в производството по несъстоятелност (арг. от чл. 30 от ЗГВРСНР).

С оглед горното, съдът приема, че неизпълнението на предписанието не се дължи на поведението на дружеството-жалбоподател и не може да се приеме, че то е извършило нарушението, за което е ангажирана отговорността му, поради което НП следва да се отмени.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, съдът намира същото за основателно. Реалното заплащане на същото се установява от платежните документи, приложени по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-007327/15.03.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - София, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл.415, ал.1 от КТ на „К.“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА ИА „Главна инспекция по труда“ да заплати на „К.“ ЕООД, ЕИК 131058052 направените разноси в размер на 500 /петстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____